

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14208/2025
15.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Димитријевић, адвокат из ..., против туженог Града Крагујевца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1432/25 од 27.05.2025. године, у седници одржаној 15.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1432/25 од 27.05.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1432/25 од 27.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1432/25 од 27.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 4604/23 од 02.12.2024. године, којом је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде за бесправно одузету непокретност означену као удео од 160/11418 на кат.парц. .. земљиште уз зграду и други објекат у улици ..., у површини од 1.14.18ха, уписану у ЛН .. КО Крагујевац 3, с тим што удео тужиље за који није исплаћена накнада има површину од 0.01.60 ха, а који је ушао у састав означене парцеле од дела непокретности означеној по старом премеру као кат.парц. .. у мерама и границама ближе описаним у ставу првом изреке првостепене пресуде, исплати 3.514.971,00 динар са законском затезном каматом од 02.12.2024. године, као дана пресуђења до исплате, као и да јој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 414.862,98 динара. Ставом другим иреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјаног права, са предлогом да се о

ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, обавезан је тужени да тужиљи исплати накнаду за бесправно одузету непокретност означену као удео од 160/11418 на кат.парц. .. земљиште уз зграду и други објекат у улици ..., у површини од 1.14.18ха, уписану у ЛН .. КО Крагујевац 3, с тим што удео тужиље за који није исплаћена накнада има површину од 0.01.60 ха, а који је ушао у састав означене парцеле од дела непокретности означеној по старом премеру као кат.парц. .. у одређеним мерама и границама, која није формално експроприсана, већ је планским документом предвиђена за јавну намену и радњама туженог практично изузета из тужиљине државине тако је приведена намени и у природи се користи као зелена површина, тротоар, пешачка стаза, делом је под засадом дрвећа, а делом се користи и као паркинг простор и коју користи неограничен броја лица, па сходно одредбама Закона о јавној својини представља добро у општој употреби у својини јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази. На тај начин без спроведеног управног поступка експропријације, тужиља је лишена права својине на непокретности, због чега је тужени у обавези да јој исплати новчану накнаду као посебан вид заштите права на имовину, сходно члану 1. Протокола бр. 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и члану 58. Устава Републике Србије у висини тржишне вредности према налазу вештака грађевинске струке.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема места одлучивању о посебној ревизији ради новог тумачења права, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 14.07.2023. године. Вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде је 3.514.971,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност 30.042 евра.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде у односу на сваког од тужилаца не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**